

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาภาพลักษณ์และความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารกับการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ของเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ และพนักงานองค์กรเอกชนที่ปฏิบัติงานในพื้นที่การทำอากาศยานกรุงเทพ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ดังนั้นจึงได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยมีรายละเอียดในเรื่องประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบเครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล หลักเกณฑ์การให้คะแนน การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ กลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ และพนักงานองค์กรเอกชนที่ปฏิบัติงานในพื้นที่การทำอากาศยานกรุงเทพ เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ ได้แก่ เจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมือง และเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในพื้นที่ของการทำอากาศยานกรุงเทพ (ผู้มีทะเบียนประวัติ อยู่กับฝ่ายรักษาความปลอดภัย ของการทำอากาศยานกรุงเทพ) และพนักงานองค์กรเอกชน ได้แก่ พนักงานบริษัทสายการบิน และพนักงานบริษัท ผู้ประกอบการ ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในพื้นที่ของการทำอากาศยานกรุงเทพ (ผู้มีทะเบียนประวัติ อยู่กับฝ่ายรักษาความปลอดภัย ของการทำอากาศยานกรุงเทพ) (รายงานบัตรรพ.บุคคลชนิดถาวร ระบบงานรักษาความปลอดภัย,การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย,2539) ดังนี้

เจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมือง	จำนวน	1,220 คน
เจ้าหน้าที่กรมศุลกากร	จำนวน	752 คน
พนักงานบริษัทสายการบิน 80 สายการบิน	จำนวน	14,680 คน
พนักงานบริษัทผู้ประกอบการ 26 บริษัท	จำนวน	4,904 คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน	21,556 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดตัวอย่าง

การกำหนดขนาดตัวอย่าง ได้ใช้ตารางของ Taro Yamane ในการกำหนดจำนวน

ตัวอย่างได้จำนวน 400 คน จากประชากรทั้งสิ้น 21,556 คน ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5% หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และเลือกกลุ่มโดยวิธีการสุ่มตามระดับชั้น (Stratified Random Sampling)

แบ่งตามสัดส่วนที่เป็นจริงดังนี้

เจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมือง	จำนวน	25 คน
เจ้าหน้าที่กรมศุลกากร	จำนวน	15 คน
พนักงานบริษัทสายการบิน 80 สายการบิน	จำนวน	275 คน
พนักงานบริษัทผู้ประกอบการ 26 บริษัท	จำนวน	95 คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน	410 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษาจำแนกตามสมมุติฐานของการวิจัย 2 ข้อ ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 ภาพลักษณ์ของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ในสายตาของเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ มีความแตกต่างกับพนักงานองค์กรเอกชนที่ปฏิบัติงานในพื้นที่การทำอากาศยานกรุงเทพ

ตัวแปรอิสระ

อาชีพ (เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ และพนักงานองค์กรเอกชนที่ปฏิบัติงานในพื้นที่การทำอากาศยานกรุงเทพ)

ตัวแปรตาม

ภาพลักษณ์ของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย

สมมุติฐานที่ 2 ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ และพนักงานองค์กรเอกชนที่ปฏิบัติงาน ในพื้นที่การทำอากาศยานกรุงเทพ มีความแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ

อาชีพ (เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ และพนักงานองค์กรเอกชนที่ปฏิบัติงานในพื้นที่
การทำอากาศยานกรุงเทพ)

ตัวแปรตาม

ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร

- ด้านการให้ข่าวสาร
- ด้านการให้บริการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม
เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยลักษณะคำถามที่ใช้ประกอบด้วย คำถามปลายเปิด
โดยแบ่งข้อมูลออกเป็นดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา
อาชีพ และอายุงาน
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับช่องทางการสื่อสาร
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ ที่มีต่อการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม โดยคำถามที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์และความพึง
พอใจของในการติดต่อสื่อสารกับ การทำอากาศยานจะวัดจากแบบการประเมินของ กลุ่มตัวอย่าง
ที่มีต่อปริมาณของข่าวสาร และการบริการที่ได้รับจากการทำอากาศยานว่าเพียงพอหรือไม่ จำเป็น
ต้องปรับปรุงอย่างน้อยเพียงใด โดยจัดเป็น

ระดับของการได้รับข่าวสารผ่านช่องทางการสื่อสาร จากน้อยที่สุด จนถึงมากที่สุด จะมีค่า
ตอบให้เลือก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามลำดับดังนี้

1	หมายถึง	ได้รับข่าวสารน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ได้รับข่าวสารน้อย

3	หมายถึง	ได้รับข่าวสารปานกลาง
4	หมายถึง	ได้รับข่าวสารมาก
5	หมายถึง	ได้รับข่าวสารมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการได้รับข่าวสารผ่านสื่อช่องทางการสื่อสารในแต่ละข้อ มีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

1.00 - 2.50	=	ได้รับข่าวสารน้อย
2.51 - 3.50	=	ได้รับข่าวสารปานกลาง
3.51 - 5.00	=	ได้รับข่าวสารมาก

ระดับของภาพลักษณ์ในสายตาของกลุ่มตัวอย่าง จากน้อยที่สุด หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึงมากที่สุด หรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง จะมีคำตอบให้เลือก โดยมีการให้คะแนนตามลำดับดังนี้

1	หมายถึง	มีภาพลักษณ์ไม่ดีอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	มีภาพลักษณ์ไม่ดี
3	หมายถึง	มีภาพลักษณ์ปานกลาง
4	หมายถึง	มีภาพลักษณ์ดี
5	หมายถึง	มีภาพลักษณ์ดีอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ยของคะแนน ภาพลักษณ์ในแต่ละข้อ มีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

1.00 - 2.50	=	มีภาพลักษณ์ไม่ดี
2.51 - 3.50	=	มีภาพลักษณ์ปานกลาง
3.51 - 5.00	=	มีภาพลักษณ์ดี

ระดับของความพึงพอใจที่ได้รับหลังจากการติดต่อสื่อสาร จากน้อยที่สุด หรือไม่พึงพอใจเลย จนถึงมากที่สุด จะมีคำตอบให้เลือก โดยมีการให้คะแนนตามลำดับดังนี้

1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุดหรือไม่พึงพอใจเลย
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในแต่ละข้อ มีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

1.00 - 2.50	=	มีความพึงพอใจน้อย
2.51 - 3.50	=	มีความพึงพอใจปานกลาง
3.51 - 5.00	=	มีความพึงพอใจมาก

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ราย เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษาให้สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นนำแบบทดสอบเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไข ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง ผู้ทำการวิจัยนำแบบสอบถามไปทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability)

1. การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เพื่อดูว่าแบบสอบถามมีข้อคำถามหรือมีเนื้อหาตรงตามเรื่องที่จะวัด และสามารถวัดให้ครอบคลุมด้วย โดยการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง
2. การทดสอบความเชื่อถือได้(Reliability) ของแบบสอบถามโดยการหาความคงที่ภายใน(Internal Consistency) ตามวิธีการของ Cronbach เป็นค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ ,2534)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum v_i}{vt} \right]$$

k = จำนวนข้อ

V_i = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลจากการคำนวณหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือจากแบบสอบถาม แบ่งได้เป็นดังนี้

1. ช่องทางการสื่อสาร = .95
 2. ภาพลักษณ์ของการทำอากาศยานในสายตาของกลุ่มตัวอย่าง = .97
 3. ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารกับการทำอากาศยานของกลุ่มตัวอย่าง = .96
- ซึ่งแสดงว่าเครื่องมือที่ใช้มีความน่าเชื่อถือในระดับสูง

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จาก บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยเพื่อขอรายชื่อและจำนวนของ เจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่กรมศุลกากร พนักงานบริษัทสายการบิน และพนักงานบริษัทผู้ประกอบการที่มีทะเบียนประวัติอยู่กับฝ่ายรักษาความปลอดภัยของการทำงานอากาศยานแห่งประเทศไทย เมื่อได้รายชื่อ และจำนวนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกจ่าย และเก็บแบบสอบถาม ด้วยตัวเอง การเก็บข้อมูลดำเนินการในช่วงระหว่างวันที่ 7 กุมภาพันธ์ จนถึง 28 กุมภาพันธ์ 2541

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐานทั่วไป และเพื่อบรรยายช่องทางการสื่อสาร ภาพลักษณ์ และความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารกับการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ของเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ และพนักงานองค์กรเอกชนที่ปฏิบัติงานในพื้นที่การทำอากาศยานกรุงเทพ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) เป็นตารางแบบร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)
2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) เป็นการนำสถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ภาพลักษณ์ของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ในสายตาของเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ มีความแตกต่างกับพนักงานองค์กรเอกชน ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่การทำอากาศยานกรุงเทพ

- ใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance :ANOVA) เพื่ออธิบายความแตกต่างระหว่างแต่ละอาชีพ กับ ภาพลักษณ์ของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย

สมมุติฐานที่ 2 ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ และพนักงานองค์กรเอกชนที่ปฏิบัติงานในพื้นที่การทำอากาศยานกรุงเทพมี ความแตกต่างกัน

- ใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance :ANOVA) เพื่ออธิบายความแตกต่างระหว่างแต่ละอาชีพ กับ ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร ในด้านการให้ข่าวสารและการให้บริการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย